

เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสนุโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ทำมาหากินอยู่ บ้านอยู่ เรือน ฆราวาส ถึงจะศึกษาเล่าเรียนมาขนาดไหนก็ฆราวาสธรรม ไปวัดไปวาขึ้นมา ประพฤติ ปฏิบัติขึ้นมา เราไปวัดไปวา เราเห็นไหม เราไปวัดไปวา เราไปเห็นวัดที่สกปรกโสโครก วัดที่เขา ไม่รับผิดชอบ เขาก็ติเตียน เราไปเห็น ไปวัดไปวา วัดที่สะอาดสะอาด วัดที่น่ารื่นรมย์ เพราะอะไร เพราะนั่นเขามีข้อวัตรปฏิบัติของเขา

ถ้าเขามีข้อวัตรปฏิบัติของเขา เขามีข้อวัตรปฏิบัติมาจากหัวใจของเขา หัวใจของเขามี คุณธรรมขึ้นมาในหัวใจของเขา เขาจะมีความรู้สึกนึกคิดที่ดีงาม

ถ้ากิเลสต้นหาความทะยานอยากมันบีบคั้นขึ้นมา มันมีแต่ความชั่วร้าย ความชั่วร้าย เวลาหลอน ฆ่าพ่อ ฆ่าแม่ ฆ่าพี่ ฆ่าน้อง นั่นมันเกิดจากยาเสพติด แต่ถ้าเวลามันเกิดจาก ความรู้สึกนึกคิดล่ะ

ฤดูกาล เมืองหนาวเขาก็คอยากจะได้แสงแดด เขาอาบแดด ใ้เราเมืองร้อน เขาก็คอยาก เห็นหิมะ เวลาฤดูกาลมันเปลี่ยนแปลง มันปั่นป่วน มันทำลายการเกษตรกรรมต่างๆ ไร่เก็บ ไร่เกี่ยว ไร่ค้า ไร่ขาย มันจะเกิดความเสียหาย นั่นมันการปั่นป่วนของอากาศ ของดิน น้ำ ลม ไฟ ธาตุ ๔

คนเราเกิดมาธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ เขาก็มีดิน น้ำ ลม ไฟอยู่ในร่างกายนี้ ถ้าดิน น้ำ ลม ไฟ ในร่างกายนี้ คนเราเวลามันปั่นป่วน คนเฒ่าคนแก่เวลาจะเป็นลม ใ้โฮ! ดาวแพรวพราวเลย ใ้คนภาวนาไม่ได้อย่างนั้นนะ คนภาวนาก็คอยากได้เห็นดวงดาว

เด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว

ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา หัวใจนี้มันยิ่งใหญ่นัก ถ้าหัวใจยิ่งใหญ่ นัก ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ นะ ท่านเห็นสิ่งมีชีวิตมันมีคุณค่า เพราะสิ่งมีชีวิตมีพุทธะ คือมีจิตวิญญาณทั้งสิ้น มีจิตวิญญาณทั้งสิ้น แต่ความเกิดสูงเกิดต่ำ อบายภูมิๆ เกิดเป็นสัตว์ สัตว์เขาก็มีหัวใจของเขา เขามีความรู้สึกนึกคิดของเขา แต่เขาไม่มีอำนาจวาสนาเหมือนเราไง

เราเกิดเป็นมนุษย์ เราเป็นสัตว์ประเสริฐไง สัตว์ประเสริฐมีสติปัญญาของเรา ถ้ามีสติปัญญาของเรา เห็นไหม เรามีหน้าที่การงานของเรา เราต้องทำมาหากิน บังคับเครื่องอาศัย พระบวชแล้วเลี้ยงชีพด้วยการบิณฑบาต เลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง

พระก็มีงานทำ งานของพระนะ แล้งงานของพระงานที่ยิ่งใหญ่ ศึกษาเล่าเรียนมาจบแล้ว จบแล้วไปไหน จบแล้วก็เร่ร่อน

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์เราบวชแล้วเข้าป่าเข้าเขา ขุดคุ้ยค้นคว้าหาใจของตนให้ได้ ขุดคุ้ยค้นคว้าหาหัวใจของตน มันก็มีกิเลสตัณหาความทะยานอยากปลิ้นปล้อน ล่อลวง หลอกหลวง

เห็นไหม เห็นสังคมไหม ที่ระยำหยาบเกินไปเพราะอะไรละ เพราะว่ามันปฏิบัติบูชา กิเลสไป ให้กิเลสมันครอบงำ ให้กิเลสมันชี้นำ แล้วคิดว่าคนอื่นเขาจะไม่เข้าใจ

ผู้รู้เขามี ถ้าผู้รู้เขามี เขาฝึกหัดปฏิบัติของเขา ถ้าเป็นความจริงของเขาขึ้นมา

นี่ไง เวลาฤดูกาลมันเปลี่ยนแปลง มันแปรปรวน มันให้ผลกับความเป็นอยู่ของมนุษย์ แล้วใครเป็นคนทำ

เวลาสภาพแวดล้อมที่มันดีงามของคน เมื่อก่อนคนมันน้อย สภาพแวดล้อม โอ้โฮ! ทุกคนก็ราบรื่น ทุกคนก็ชื่นชม ทุกคนก็อยากได้ แต่ในปัจจุบันนี้นะ มันเป็นพิษ เป็นสารพิษ เป็นความเป็นพิษ

เกิดเป็นคนมีกายกับใจ ธาตุภายนอก ธาตุภายใน ธาตุ ๔ คือบรรยากาศของโลกนี้ ร่างกายนี้คือธาตุ ๔ เวลามันแปรปรวนขึ้นมา เจ็บไข้ได้ป่วย เห็นไหม นี่ไง เวลาเสื่อมสภาพ สภาพแวดล้อม มันธรรมชาติของมัน เวลาแผ่นดินไหว เวลาภูเขาไฟระเบิด มันก็มาจากโลกนั้นแหละ

คนเราเกิดมาซำด่าคร่ำ ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด มันเป็นธรรมชาติอันหนึ่งอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องเท็จจริงด้วย ถ้าข้อเท็จจริง ใครศึกษาค้นคว้า ศึกษา มา เกิด แก่ เจ็บ ตายมันมาจากไหน มันมีต้นเหตุมาสิ่งใด แล้วเกิดอัสวักขยญาณทำลายอวิชชา ทำลายความลุ่มหลงในการเกิด แก่ เจ็บ ตายนั้น ถ้าทำลายความลุ่มหลงในการเกิด แก่ เจ็บ ตายนั้น มันชำระล้างพญามารไป

มาร ไม่ต้องหา ไม่เจอ แล้วใครจะรู้ได้อย่างนั้นล่ะ

ถ้ารู้ได้อย่างนั้น ธาตุ ๔ และขันธ ๕ เวลาเราเกิดเป็นมนุษย์ ความแปรปรวนของร่างกายนี้ เวลาเป็นลมเจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา มันก็เป็นเรื่องของธาตุขันธ์นี้

ถ้าหัวใจที่เป็นธรรมๆ ใจ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาท่านตรวจวัด ไปเห็นพระป่วย ท่านอุปัฏฐากพระองค์นั้น ใจ อุปัฏฐากพระองค์นั้น บอกว่า ถ้าใครอยากอุปัฏฐากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้อุปัฏฐากพระป่วยนั้น

พระเขาลงไปช่วยดูแลพระป่วยนั้น แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการถึงพระป่วยนั้น

พระป่วยนั้นเขาก็จากเวรจากกรรมของเขาไป คือมันพุพอง เนื้อมันหลุดมันลู่ไป ทำไมมันเจ็บไข้ได้ป่วยได้ขนาดนั้น แล้วเจ็บไข้ได้ป่วยขนาดนั้น พระเขาก็รังเกียจ พระไม่เข้าไปใกล้เลย

ฉะนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป ผากศาสนาไว้กับบริษัท ๔ ใจ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกาไป ถ้าเธอไม่ดูแลกัน ใครจะดูแล ถ้าเธอไม่มีน้ำใจต่อกัน ใครจะดูแลเราเป็นชาวพุทธด้วยกันไป

ถ้าเรามีศาสนา มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์เดียวกันไป ธรรมและวินัยเป็นศาสนาของเราไป เว้นไว้แต่พระพุทธรูปเจ้าเข้ากับพระพุทธรูปเจ้าเราคนละองค์

พระพุทธรูปเจ้านะ ให้เสียสละ ให้สร้างคุณงามความดี ให้หัวใจมันผ่องแผ้ว ละชั่ว ละชั่ว ทำดี ทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว

แต่พระพุทธเจ้าเขานะ ต้องมีความสุข มีความสบาย มีการผลิตเพลิน เกิดมาแล้วต้องหาความสุข

สุขอะไร นี่ไง อากาศมันปั่นป่วนอยู่นี่ไง เวลาฤดูหนาว ฤดูร้อนนี่ไง เวลามันปั่นป่วนๆ จะเอาความสุขมาจากไหน

ถ้าความสุขนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการไง เวลาภิกษุเข้าไปเฝ้าท่านไง

“เธอยังพอทนอยู่ได้ไหม”

มันทุกข์ทั้งนั้นนะ ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ แล้วทุกข์ดับไป แล้วใครจะเท่าทันมันหรือไม่เท่าทันมัน

ถ้าเท่าทันมัน ความสุขเกิดตรงนั้นนะ ความสุขเกิดจากรู้เท่าทัน แล้ว เออ! มันเป็นอย่างนี้แหละ มันเป็นอย่างนี้ต่อเมื่อมีสติมีปัญญา

เวลามันลุ่มหลงไปนะ โอ้โฮ! มันตลกซกตัว ทำไมเราเป็นอยู่คนเดียว คนอื่นเขาไม่เป็น

เวลาเขาเป็น เขาอยู่บ้านเขาไม่บอกเอ็งหรือก เวลาเอ็งเป็น เอ็งเป็นตัวมันเองไง บ๊ยะจัดตั้งสันติภูมิโกไ

เวลาฤดูกาลมันเปลี่ยนแปลง กรรมอุตุฯ เขาพยากรณ์ เวลาธาตุขันธ์เราเปลี่ยนแปลง ใครพยากรณ์ ก็จิตของเรานี่ไง ความทุกข์ความยากในหัวใจมันพยากรณ์ มันรับรู้ของมันไง ถ้ารับรู้ของมัน นี่โดยธรรมชาติ จะภาวนา ไม่ภาวนา มันก็เป็นของมันอยู่แบบนี้

แล้วถ้าเวลาเป็นภาวนาขึ้นมา ถ้ามีสติมีปัญญามา มันอยู่ข้างนอกนุ่น เอโก ธมโม จิตอันเอก อยู่อีกส่วนหนึ่งเลย เอ็งเข้ามาอยู่กับเราไม่ได้ ธาตุ ๔ เอ็งก็อยู่ของเอ็งไป ขันธ์ ๕ ความรู้สึกนึกคิดเกิดดับๆ จนรู้เท่าทันถึงหมดแล้ว ภูได้แยกแยะ ภูได้คลี่คลาย ภูได้กำจัดสังโยชน์ มานะ ๙ อหังการตัวตน ภูได้ทำลายสิ้นแล้ว มึงจะเข้ามาได้อย่างไร เป็นไปไม่ได้

ความเป็นไปไม่ได้เกิดจากไหน

เราเกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ไปวัดไปวา จำศีล ฟังธรรม จำศีล ฟังธรรมเพื่อศึกษาค้นคว้าขึ้นมา ถ้าจำศีล ฟังธรรม มันเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์เทศนาว่าการประสพการณ์จิตดวงนั้น

ศีลจะรู้ได้ต่อเมื่อพระที่อยู่ด้วยกัน ไ้ พระอยู่ด้วยกัน ใครจะล่อนปลิ้นปล้อนอย่างไร รู้กันหมดนะ ใครเป็นคนมีศีลมีสัจย์ เออ! คนนี้เชื่อถือได้ ถ้าเป็นธรรมๆ โกหกทุกวันอยู่ไหม เป็นธรรมๆ เป็นธรรม อ้าปากนี้โกหกอยู่ทุกวันนี้

ถ้ามันเป็นจริง อะไรโกหก ก็เลสหรือธรรม ธรรมจะโกหกที่ไหน

ศีล สมาธิ ปัญญา เขามีศีล แล้วเขาฝึกหัดปฏิบัติจนเป็นสมาธิ ยกขึ้นสู่ภาวนามย ปัญญา ชำระล้างกิเลสเป็นขั้นเป็นตอน โกหกตรงไหน มันเป็นความจริงทั้งนั้นนะ

แต่ใจที่ไม่จริงนั้นมันถึงว่าเป็นโกหกไป เพราะมันไม่รู้ สิ่งที่ไม่รู้มันก็โกหกนะ ถ้าสิ่งที่รู้ในธมฺมสภาจุฑา เอตมฺมํจฺลุมฺตฺตมํ ใจ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เวลาลูกศิษย์ลูกหาของท่านนี้

อย่าให้มันห่างไกลจากพระพุทธศาสนาไปเรื่อยๆ โกหกปกปิดเข้าซ่อนอยู่อย่างนั้นนะ มันทำให้เราคลาดเคลื่อนจากพระพุทธศาสนา ห่างไกลไปเรื่อยๆ ธรรมและวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ เหมือนดังทะเล

ในทะเลนะ มันจะพัดซอกศพ พัดสิ่งสกปรกขึ้นฝั่งทั้งนั้นนะ มันไม่ให้เหลือไว้ในทะเลหรอก เพราะในทะเลมันมีคลื่น มีคลื่นมันจะซัดเข้าฝั่งหมดนะ

แล้วถ้าเราฝึกหัดปฏิบัติ มีศีลมีธรรม มันจะโกหกตรงไหน เว้นไว้แต่ว่าไม่รู้ ภูฟังไม่ออก ภูถึงว่ามึงโกหกไป แล้วมันเยอะกว่าไ้ ขนโคกับเขาโคไ้ เขาโคมีอยู่สองเขา ขนโคมีทั้งตัวลงคะแนนเสียง แพ้แม่่งทุกทีนะ แม่่งขนทั้งตัว ไ้เรามีสองเสียง ไ้มันมีทั้งตัวเลย เวลามึงโกหก ไ้สองเสียงโกหก แต่เขาโคนะ ไม่ใช่ขนโค

แต่ถ้าเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา เราฝึกหัดขึ้นมาให้เป็นจริงเป็นจังขึ้นมา บัจจัตถ์ สันติภูจิโก ใครโกหกไม่ได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ย้ำคิดย้ำทำ สอนไว้แล้ว กาลามสูตรฯ ห้ามเชื่อฯ ไม่ให้เชื่อแม้แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ให้ปฏิบัติขึ้นมาเป็นความจริงใจ เพราะไม่ต้องพึ่งพยากรณ์จากกรรมอุตุฯ พยากรณ์ พยากรณ์จากหัวใจของเราไง มันสุข มันทุกข์ เราสุข เราทุกข์เองไง ถ้ามีความสุขก็ความสุขของเรา ความสุขแบบโง่เง่าเต๋าคู่ต๋น ความสุขแบบผู้ที่ฉลาด ความสุขแบบผู้ที่ปล่อยวาง มันแตกต่างกัน

ความสุขของความงี่เง่าขึ้นมา ได้สิ่งใดมาก็ว่าเป็นความสุขๆ ความสุขเจ็ดด้วยอามิสใจ ได้สิ่งใดที่สมความปรารถนาแล้ว แฮม! ยอดเยี่ยม เราเป็นคนที่ว่าเขาทั้งหมดแล้ว

คนอื่นเขาทิ้ง ขยะ ใ้พวกเก็บขยะเขามีอาชีพนะ เก็บขยะขายก็เป็นเศรษฐีได้ ของเขาทิ้งนะนะ ขยะ คนเขาไปใช้สอยแล้ว สิ่งที่เหลือเขาถึงทิ้ง ทิ้งแล้ว คนที่ไปเก็บขยะเขาจะเอาไปรีไซเคิล เอาไปทำประโยชน์ของเขาได้อีก

นี่ก็เหมือนกัน ใ้หนุ่มมีความสุข เขาทิ้งแล้วทั้งนั้นนะ ของออกจากโรงงานมามันเสื่อมสภาพตลอด ดีที่สุดขณะประกอบขึ้น สู้ทำแล้วเสื่อมไปเป็นธรรมดา ของจะสูงส่งขนาดไหน ของทิ้ง ของทิ้ง ของทิ้ง

แต่หัวใจเราอย่าทิ้งมัน เพราะความโง่เบาปัญญา ถึงได้ขำวงความรู้สึกอันนี้ทิ้ง แล้วพยายามจะหาความสุขจากที่อื่นไม่มี

สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

ทำจิตใจของเราให้สงบสุข ให้ระงับได้ ถ้าระงับได้ มันเด่นดวงขึ้นมา สว่างโพล่งขึ้นมา จิตมันรวมใหญ่ ทุกสิ่งเกิดจากจิตนี้ เพราะมีจิตนี้ถึงมีตัวตนของเรา เพราะมีจิตนี้จิตได้เกิด ถึงได้เป็นมนุษย์ ไม่มีอำนาจวาสนาเกิดเป็นเปิด เป็นไก่ เป็นลิง เป็นไร เป็นทุกข์ อย่าง กำเนิด ๔ ในไข่ ในครรภ์ ในน้ำคร่ำ ในโอปาติกะ เกิดทั้งนั้นจากบุญและบาป ไม่มีต้นและไม่มีปลาย

สงสัยไหม

ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อ อย่าเชื่อนะ แต่เอ็งทุกข์ไหม เอ็งสงสัยไหม เอ็งอยากได้ความจริงไหม เอ็งจะค้นคว้าบ้างหรือเปล่า

เพราะทุกคนมีสิทธิ์ บริษัท ๔ ไร่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าฝากศาสนาไว้กับ
บริษัท ๔ ไร่ ๒๕ ไร่ ๒๕๐ ไร่ ๒๕๐๐ ไร่ สิทธิเสรีภาพพร้อมกัน เว้นไว้แต่ ทางฆราวาสทางคับ
แคบ คับแคบต้องทำมาหากิน ต้องมีหน้าที่การงาน สู้ตายแล้วนั่งภาวนาวันละ ๕ นาที

ครูบาอาจารย์เรา ๒๔ ชั่วโมง

เราอยู่กับครูบาอาจารย์มานะ ปฏิบัติ ๒๔ ชั่วโมง เพราะท่านอดนอน ผ่อนอาหาร ไม่ฉัน
๒๔ ชั่วโมงภาวนาตลอดเวลา

๒๔ ชั่วโมง ทางของคฤหัสถ์เป็นทางคับแคบ ทางของสมณะเป็นทางที่กว้างขวาง แต่
กว้างขวางต้องมีครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมบุกเบิกหาทางให้

ถ้าไม่มีครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมนะ ทำดีแล้วเด่น เดียวโดนยาละเลย

ทิวสิฐิพระ มานะกษัตริย์ พระนี้ใครจะมาเด่นเกินหน้าได้อย่างไร ฉันนี้พัดแหลมๆ นะ ใคร
จะมาเทียบเท่า เป็นได้อย่างไร

แต่ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ของเราละ อย่างนั้นแหละเขาแสวงหา ธรรมทนาย ทนายโดย
ธรรม ถ้าเขามีอำนาจวาสนา เขาจะชวนชวายเป็นปัจเจกตั้ง สันติทิวสิฐิโก

อุตตา หิ อุตตโน นาโก ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน

ตนนั้นต้องศึกษาค้นคว้าหาความสงบมา มันถึงเป็นตน มันถึงเป็นจิต มันถึงเป็น
สัมมาสมาธิ มันจะเริ่มต้นใจ สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน

สมถกรรมฐานไม่เป็น เรื่องโลกๆ ทั้งนั้นเลย

กรรมอุตุฯ เขาพยากรณ์ไว้ ฝุ่นมันจะมานะ เดียวมันจะเกิดมะเร็งนะ ต้องมีแมสก์ ต้องให้
มันละเอียดยนะ ป้องกันอย่างดี

อุตุฯ มันเตือนนะ เ็งไม่รู้จักเตือนตัวเองหรือ เ็งไม่รู้จักสุขทุกข์ใช่ไหม ถ้าเ็งรู้จักสุขทุกข์
เ็งแสวงหาสุขความจริงในใจได้หรือเปล่า

ไปวัดไปวา จำศีล ฟังธรรม เราเกิดเป็นมนุษย์นะ อำนาจวาสนามาก เพราะเราดูสิ เราดูประวัติศาสตร์ในพระพุทธศาสนานะ เจริญแล้วเสื่อมๆ ทุกแวงแคว้นล่มสลายไปหมดแล้ว ศรีวิชัยก็ไปแล้ว ทวารวดีก็ไปแล้ว ทุกแวงแคว้นที่นับถือพระพุทธศาสนาล่มสลายไปหมดแล้ว

แล้วเราเกิดมา เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาที่แวววาวเห็นไหม ทางโลกเขาให้คุณค่า เมืองไทยเป็นเมืองหลวงของพระพุทธศาสนา แล้วเราเกิดมาท่ามกลางเมืองหลวงพระพุทธศาสนา มีครูบาอาจารย์ที่ฝึกหัดปฏิบัติ

แล้วห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อ อย่าไปเชื่อมั่น ฟังไว้เป็นคติธรรม แล้วฝึกหัดขึ้นมาให้เป็นความจริง

มันโกหกหมดทั้งทั้งนั้นนะ ถ้าเป็นความจริงนะ วิหารธรรม มันน่าเคารพน่าบูชา สิ่งนั้นนะของทั้ง เป็นขยะของโลก ไร้สาระ

ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณที่แสวงหากันอยู่นั้นนะ ถ้าเชิงเป็นธรรม เอ็งแสวงหาทำไม หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นอะไร เขาถวายพระครูให้หลวงปู่มั่นที่วัดเจดีย์หลวงไป

พระครู พระครูอยู่นี่นะ อาตมาจะไปป่าแล้วละ

ทั้งหมดเลย ใครจะถวายอะไรมา ท่านก็ทิ้งไว้ในโบสถ์ที่วัดเจดีย์หลวง ไม่สน ไม่สนใครสนใจหัวใจของข้า

หัวใจที่แสวงหา หัวใจให้มันเป็นจริงขึ้นมา แล้วเกิดมรรคเกิดผล เกิดความมหัศจรรย์ ปัจจัยตั้ง สันติภูมิโก ไม่พูดให้ใครฟังด้วย

หลวงตาพระมหาบัวท่านพูดประจำ หลวงปู่มั่นไม่เคยประกาศว่าท่านเป็นพระอะไรเลย แต่ลูกศิษย์ทั้งหมดเชื่อว่าท่านเป็นพระอรหันต์

ไฉนประกาศแล้วประกาศอีก โฆษณาชวนเชื่อแล้ว โฆษณาชวนเชื่ออีก แล้วยังมีวิว มีอะไรร้อยแปดพันเก้า หันลงนรก เอวัง